No. 27. ANUL V. 7 Aprilie 1902.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
» » » 6 luni » 3 | Un numĕr. . . . . 15 bani
Pentru anunciurĭ 1 leŭ linia. Mica publicitate 5 banĭ cuvîntul
Manuscriptele nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ión Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
I. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovicĭ-Tașcă.

Din noŭ şi cu insistenţă rugăm pe abonaţiĭ noştri, să achite abonamentul când li se presintă chitanţele saŭ sunt avisaţĭ. Noĭ credem că e o uşurinţă pentru d niĭ abonaţĭ, de a li se cere plata chiar la domiciliŭ, scutindu-ĭ ast-fel de multe neajunsurĭ. Şi cum dejà s'a împlinit jumătate din anul al V-lea, vom fi nevoiţĭ a suspendà trimiterea revisteĭ, tuturor celor ce vor neglijà a'şĭ achità abonamentul saŭ vor amânà plata, acolo unde s'aŭ trimis dejà chitanţele. Costul de 5 leĭ este atât de mic, încât nu póte fi nimĕruĭ greŭ a'l plăti.

Administraţia.

CUVÎNTARE
pentru ḑiua Sfinteĭ Invierĭ.

«Acéstа este ḑiua care a făcut-o Domnul
«să ne bucurăm şi să ne veselim în ea.

(Din cântările Bisericeĭ).

Christos a înviat fraţĭ creştinĭ,

Slujba bisericéscă aşà de mărétă, ţinuta nóstră de sĕrbătóre, însuşĭ numĕrul nostru al acestora ce ne-am adunat aci mult maĭ mare ca de obiceiŭ, şi veselia zugrăvită pe feţele tuturor, ne arată lămurit că ḑilele acestea serbăm cevà măreţ. Tóte aceste lucrurĭ ne spun că ne găsim în una din sĕrbătorile cele maĭ strălucite ale creştinătăţiĭ. Şi în adevĕr, împreună cu tótă lumea creştină ortodoxă serbăm ḑiua Sfinteĭ Invierĭ a Domnuluĭ nostru Iisus Christos, adecă ḑiua cea maĭ strĕlucită a anuluĭ bisericesc; ḑiua când tótă suflarea creştină de la umilita colibă a celeĭ maĭ sĕrmane vĕduve din cine scie ce colţ de sat, până la Tronul regal, cu sufletul deschis şi cu plăcere, crede, mărturisesce şi serbéză amintirea dumneḑeescii minunĭ a Invieriĭ Celuĭ ce a venit în mijlocul nostru să ne aducă de la întuneric la lumină şi de la mórte la viaţă vecĭnică.

După ce în decurs de şése ḑile, la slujbele bisericescĭ de séra, am vĕḑut calea spinósă şi plină de chinurĭ ce Mântuitorul a voit să facă până a se rĕstignì, iată acum am vĕḑut şi slujba Sfinteĭ Invierĭ. Ne-a ajutat aşà dar Bunul Dumneḑeŭ să ajungem a serbà şi Sf. Pascĭ ale acestuĭ an.

Bucuria sufletéscă trebuie să ne fie mare. Sf. Pascĭ sunt coróna sĕrbătorilor nóstre. Şi cel sărac ca şi cel bogat deopotrivă să le serbăm, pentru-că nu alt-fel ci maĭ ales *sufletesce* trebuie să le serbăm; şi sufletesce putem sĕrbătorì toţĭ de-opotrivă. «Acum tóte s'aŭ umplut de lumină: şi cerul şi pămîntul şi cele de desubt; decĭ să prăznuiască tótă făptura învierea luĭ Christos.» — «Cerurile să se veseléscă şi pămîntul să se bucure; să prăznuiască tótă făptura cea vĕḑută şi cea nevĕḑută (adecă şi ómeniĭ şi îngeriĭ), căcĭ Christos s'a sculat, veselia cea vecĭnică». — Astăḑĭ... «Unul pe altul să ne îmbrăţişăm şi să ḑicem *fraţilor* şi celor ce ne urăsc. Să iertăm tóte pentru înviere şi împreună cu Biserica să cântăm: Christos a înviat din morţĭ, cu mórtea pre mórte călcând şi celor din mormînturĭ viaţă dăruindu-le».

Fraţĭ creştinĭ, dor măreţia sĕrbătoriĭ Sf. Invierĭ e prea cunoscută de tótă suflarea creştină, dênsa e destul de strĕlucită prin ea însăşĭ pentru a maĭ fi nevoie să vorbim mult despre ea. Şi dovadă că însemnătatea eĭ e bine înţelésă, e numĕrul aşà de mare de creştinĭ ce s'aŭ grăbit a luà parte la sfintele slujbe prin bisericĭ. Dovadă avem dorinţa vie a multor părinţĭ de a venì cu toţĭ aĭ familieĭ şi de a sădì cu

Invierea Domnuluĭ.

chipul acesta şi în sufletele fragede ale copiilor, simţimintele înalte de credinţă, de respect şi de plăcere, ce le simte tot creştinul în asemenea ḑile marĭ. E înălţător, e maĭ presus de orĭ-ce laudă acéstă faptă, întru cât marĭ şi folositóre îĭ sunt ródele; căcĭ prin acésta se dă copiilor de micĭ drumul neted şi uşor de umblat al vieţeĭ, li se dă în suflet dragostea de *strămoşésca nóstră credinţă*, sprijinul şi arma cea maĭ puternică împotriva valurilor acesteĭ vieţĭ.

E adevĕrat póte, că şi în anul acesta pe mulţĭ dintre noĭ aceste frumóse sĕrbătorĭ, la care şi întréga fire iea parte îmbrăcând câmpurile şi grădinele cu florĭ, îĭ găsesc în necazurĭ; dar să nu uĭtăm că necazurile de cele maĭ multe orĭ vin prin noĭ şi tot prin noĭ se vor duce, timpul le aduce şi tot cu timpul se vor duce; să dăm însă luĭ Dumneḑeŭ ce se cuvine luĭ Dumneḑeŭ, şi avênd nădejde nestrămutată în El, să credem că ne va învrednicì a dobîndì şi timpurĭ maĭ fericite. Să sĕrbătorim decĭ creştinesce aceste sfinte ḑile.

Dar să nu trecem cu vederea un lucru, fraţilor. Ceĭ dintre noĭ cărora Bunul Dumneḑeŭ le va fi dat maĭ multă putinţă a serbà aceste ḑile marĭ, să-şĭ aducă aminte că între fraţiĭ noştri creştinĭ sunt şi mulţĭ sĕrmanĭ, multe vĕduve, mulţĭ orfanĭ şi mulţĭ bolnavĭ, carĭ din cine scie ce pricinĭ nu vor fi putênd sĕrbătorì după cum se cuvine aceste ḑile, lipsa şi necazurile fiindu-le marĭ Pe uniĭ ca aceştia, pe cât ne-o sta în putinţă, creştinéscă faptă ar fi, să nu-ĭ uĭtăm, ci măcar prin cuvinte pline de încurajare să-ĭ facem să simtă şi dînşiĭ strălucirea acestor ḑile. Şi atuncĭ de sigur că bucuria ce simţim astăḑĭ ca nisce creştinĭ, ni se va mărì şi maĭ mult.

N'aş fi voit să amintesc tocmaĭ astăḑĭ, când sufletele tuturor ne sunt înălţate departe către cerurĭ, nisce lucrurĭ póte neplăcute multora, de aci de pe pămînt. Acésta însă să nu ne ştirbéscă veselia sufletéscă! Din potrivă, tocmaĭ acéstă stare de înaltă mulţămire sufletéscă să ne facă maĭ curînd gata a ne face datoria de creştinĭ către uniĭ ca ceĭ amintiţĭ. Să căutăm a face Sf. Pascĭ simţit de toţĭ precum şi Mântuitorul s'a rĕstignit şi a înviat *pentru toţĭ*.

Şi acum, încheind aceste puţine cuvinte ce am avut de rostit aci, maĭ fac o scurtă rugăciune pe care fără îndoială o facem fie-care dintre noĭ: Dómne Dumneḑeul nostru, carele pentru noĭ ómeniĭ Te-aĭ pogorît pe pămînt şi pentru rĕscumpĕrarea pĕcatelor nóstre Te-aĭ rĕstignit, Te-aĭ înmormîntat şi a treia ḑi aĭ Inviat, ajută-ne să ajungem cu sănătate şi cu maĭ bine a sĕrbătorì şi ḑiua Invieriĭ de la anul şi încă din maĭ mulţĭ anĭ. — *Amin.*

Predicator.

Cea maĭ de preţ fericire este sănătatea.

Cărturăréşa (1).

Ómenĭ, bunĭ, de vreţĭ anume
Să aflaţĭ cam cine sunt,
Vĕ voiŭ spune 'ntr'un cuvînt:
Eŭ sunt Lina Păpădie,
Spun minciunĭ de şépte poştĭ,
Ḑic că spun din cărţĭ norocul
De l'aşĭ sci mânca-l'ar focul!..
Dar fac banĭ căcĭ sunt mulţĭ proştĭ.
Eŭ ḑic că's cărturăréşă
Şi că sciŭ să daŭ în cărţĭ
Şi mĕ laud să se afle
Despre mine 'n orĭ-ce părţĭ;
Insă lumea creḑĕtóre,
Proştiĭ însă maĭ ales
Când voesc cevà să afle
Vin la mine de-şĭ daŭ ghes.
Şi de-aş scì şi eŭ vr'o bóbă
Să le pot cevà ghicì,
Ar maĭ fi cum ar maĭ fi.
Dar aşà vĕ spun pe cinste
Că nu sciŭ mĕ rog nimic
Dar nimic, mĕ rog, nicĭ pic
Spun şi eŭ ce-mĭ vine 'n minte
Şi maĭ mult ce 'n gură 'mĭ vine;
Iară lumea mĕ ascultă
Şi eŭ rîd chiar eŭ de mine.
Heĭ, de-ar fi să sciŭ eŭ, frate,
Măcar orĭ-cât a ghicì
Ştiţĭ, mĕ rog, atuncĭ ce-ar fi?
Heĭ, atuncĭ ar fi chiar bine,
Aş ghicì 'ntâiŭ pentru mine.
Şi m'aş face, şi m'aş face
Şi slăvită şi avută
Şi de-o lume ne 'ntrecută.
Dară când nimic, nu sciŭ,
Eŭ viaţa ca să-mĭ ţiŭ

(1) Acéstă bucată e de recitat la serbărĭ.

Spun minciunĭ de şépte poştĭ
Să le crédă bieţiĭ proştĭ,
Că dór prostul cât trăesce
Cel şiret împărăţesce.

Th. D. Speranţia.

Convorbiri cu moş Vasile

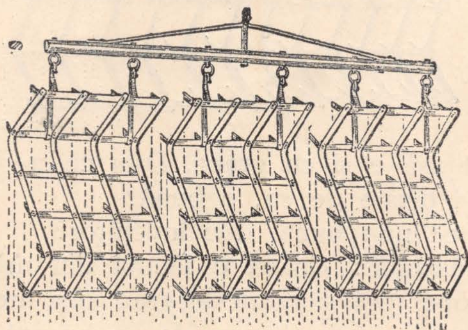
— Despre grăpat —

— Noroc bun, moş Vasile.

— Să dea Dumneḑeŭ, d-le învĕţător.

— Da ce maĭ gândescĭ?

— Apoĭ ce să maĭ gândesc. Ia aş vrea de-acuma să încep a grăpà; căcĭ araĭ destul de adînc, după cum 'mĭ-aţĭ spus d-vóstră, Duminica trecută.

— Bun. Da cum grăpezĭ d-ta moş Vasile?

— Iaca cum: puiŭ boiĭ la grapa cea de mărăcinĭ, peste care am pus câţĭ-và bolovanĭ de-asupra şi o duc de la un capĕt la altul a bucăţeĭ.

— Şi ce creḑĭ că-ĭ bună grapa asta, moş Vasile?

— Bună, rea, eŭ fac tréba cu ea, că aşà grăpaŭ şi alde bunicu-meŭ şi alde tată-meŭ şi sciŭ că nu muriaŭ de fóme.

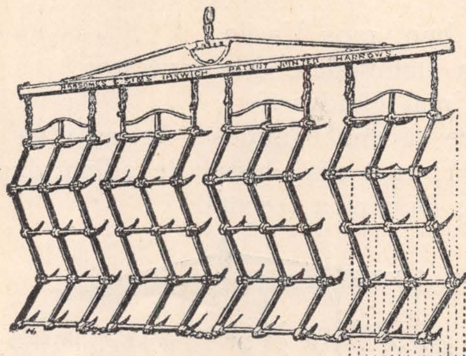
— E drept că aşà grăpaŭ şi nu muriaŭ de fóme, dar eĭ nu se maĭ gândeaŭ ca să maĭ vînḑă, şi atuncĭ erà timpurile maĭ bune.

— Da, d-le învĕţător. Eraŭ tóte maĭ eftene. Imĭ aduc aminte că spuneà tată-meŭ, că pe vremea luĭ Cuza era 10 banĭ ocaua de vin.

— Eĭ, tocmaĭ de aceea moș Vasile, trebue astăḑĭ ca să muncescĭ maĭ mult și maĭ «bine pămîntul», dacă voescĭ să trăescĭ maĭ bine. Nu veḑĭ d-ta că, omul cu cât trăesce, cu atât caută să viețuiască maĭ bine și să facă lucrurile maĭ bune.

— Erà telegraf când eraĭ copil? Erà drum de fier de la Tecucĭ la Galațĭ? Nu.

— Da, d-le învĕțător, nu erà nimic și așà cred și vĕd că omul, cu cât trăesce, caută să facă tóte lucrurile maĭ bune.

— Eĭ, tot așà e și cu grapa. D-ta ce creḑĭ că, dacă s'a slujit și tată-l d-tale de ea, e bună?

— Și de ce nu-ĭ bună, d-le învĕțător?

— Apoĭ ascultă: Grapa e făcută din mărăcinĭ și cu ea ducĭ aprópe tótă sămînța de grâŭ, orz, meiŭ, ovĕs, care e semănată maĭ pe de-asupra, de pe bucată la capătul bucățeĭ; și numaĭ sgâriĭ pămîntul, fără a fărămà bulgăriĭ ceĭ marĭ, sub carĭ se află sămînța de păpușoiŭ maĭ ales.

— Eŭ nu vĕd nicĭ un bulgăre după ce grăpez.

— Dar ia caută sub neteḑială, să veḑĭ cum șed bolovaniĭ întregĭ, sub carĭ se află sĕmînța. Și sĕmînța e întocmaĭ ca și animalul. Nu veḑĭ d-ta că dacă puĭ o greutate mare pe un animal tînĕr, nu numaĭ că nu cresce dar și móre. Eĭ, tot așa-ĭ și cu semînța. Maĭ póte ea să străbată bolovanul cel mare? Nu.

— Așà este, d-le învĕțător, da! Și ce să fac eŭ, dacă mi-e rea grapa?

— Ar fi bine ca să grăpezĭ cu boruna de fier; dar fiind că sciŭ că n'aĭ banĭ, îțĭ poțĭ face d-ta una de lemn cu dințiĭ de fier, carĭ cu tóte că nu-ĭ bună ca cea de fier, dar

e maĭ bună de o sută de orĭ decât cea de mărăcinĭ, cu carĭ grăpeḑĭ d-ta.

— Bine ḑicĭ d-ta, d-le învĕțător. Să sciĭ că așà am să fac, și vĕ mulțumesc că m'ațĭ luminat.

— Spor la lucru!

— Mulțumesc d-v., să dea Dumneḑeŭ!

Dimitrie Y. Negru.

Poveţe pentru părinţĭ, culese din sfintele nóstre cărţĭ bisericescĭ.

1). «Invaţă pe copil calea pe care are să umble, ḑice în-«ţeleptul, că şi după ce va îmbătrâni nu se va depărtà de «la ea.»

2). «Părinţĭ, ḑice sfîntul apostol Pavel, nu urgisiţĭ pre fiiĭ «voştri întru mânie, ci-ĭ cresceţĭ pre eĭ întru învĕţătură şi «cercetarea Domnuluĭ.»

3). «Invĕţaţĭ copiiĭ voştri să facă cruce, să ḑică rugăciunĭ «şi să-ĭ duceţĭ cât maĭ des la Biserică».

4). «Deprindeţĭ pe copiĭ să ţină la lege, la Dumneḑeŭ şi «la obiceiurile cele bune şi frumóse ale némuluĭ, carĭ sunt «o chezăşie tare pentru fericirea lor.»

5). «Din mica copilărie trebue să se insufle copiluluĭ iu-«birea de bine, de adevĕr şi de frumos şi să ne luptăm în «potriva aplicăriĭ lor spre furtişag, înjurăturĭ, vicleşug, mân-«drie, nesupunere, neascultare şi spre alte rele ca aceste «carĭ le aduc necinste şi nefericire.»

6). «Pedepsesce pe fiul tĕŭ când încă este nădejde.»

7). «Cértă pre fiul tĕŭ şi el odihnă îţĭ va da şi bucurie «va aduce sufletuluĭ tĕŭ.»

8). «Dă copilul tĕŭ la şcólă să înveţe cel puţin a cetì, «a scrie şi a cunósce ţara, istoria eĭ şi drepturile şi dato-«riile luĭ către ea.»

9). «Dă copilul tĕŭ la vre-un meşteşug, care este una din «cele maĭ preţióse averĭ şi comorĭ pe carĭ le putem lăsa «copiilor noştri.»

10). «Arătaţĭ copiilor calea Domnuluĭ şi uşa biserciĭ, căcĭ «unde sunt doĭ adunaţĭ în numele Domnuluĭ, spiritul cel sfînt «este între eĭ.»

adunate de,
Gheorghe Resletz.

Pentru ca pĕrul să nu albéscă, pune-ţĭ într'un litru de apă să fiarbă 10 grame ceaiŭ fin rusesc la care se adaugă 5 grame cuişóre. După ce fierbe şi scade pe jumĕtate, se re-trage de la foc şi se strecóră. Se unge séra pĕrul cu un burete. Acest ceaĭ e bun şi în contra mătreţeĭ.

IN ZORI

Cuvinte de Gh. Coşbuc. Musica de Gh. Brătianu.

Andantino.

I. Subt un mal le- ga - ta plu - tă se maĭ miş - că a-

II. A a - pus şi din-tr' o - da - tă nu maĭ veḑĭ nicĭ dél nicĭ

bia Ge - me a - pa'n vecĭ sbă - tu - tă
tu - ne - ca - tă

drum Tot în za - ré'n

I. bia — Du - ios
II. dél nicĭ

Ca prin vis prin vis ca prin vis la
Ş'a pier dut a - cum Ş'a pier-dut şi

pp

pp

ca prin vis

raletando. *a tempo.*

Iaz la mó - ră lu - na ca prin vis
loc şi nu me pó - te n'a maĭ fost

pp

iaz la mó - ră

lu na — ca prin
Şi pó — te

Lu - na tot maĭ jos co - bó - ră tot maĭ jos maĭ
Pó - te n'a maĭ fost pe - lu - me nóp - te ca - a

jos — Lu - na tot maĭ — jos co - bó - ră
cum — Pó - te nicĭ n'a — fost vr'o da - tă

tot maĭ jos
cum — ca

tot maĭ jos maĭ — jos
nóp - te ca a - — cum

Par'că-ĭ mort de vécurĭ satul,
Şi trudit de-atâta clint
Dórme-adânc întunecatul
Codru'n văĭ, iar la răstóce
Plopiĭ aŭ încetat să-şĭ jóce
Frunzele de argint.

Dar din aripĭ bat cocoşiĭ,
Răscolind văzduhul mut.
Albe întâiŭ şi tot maĭ roşiĭ
Zorile-şĭ întind lucórea
Din zăvoiŭ privighetórea
Iarăşĭ a început!

O carte folositóre.

De curând a apărut vol. al VI-lea, din «Curs complect de Istoria Universală» prelucrată pentru liceul superior, de cunoscutul şi eruditul profesor la universitatea din Iaşi, Petru Răşcanu, *actual inspector general al învěţămîntuluĭ secundar şi superior.*

Acest volum coprinde «Istoria contimporană» (1). *De însemnat este că bucăţile tratate de priceputul autor, sunt date într'un stil uşor, romănesc şi elegant, iar evenimentele istorice sunt descrise în chip cu totul obiectiv, autorul desbrăcându-se cu desăvârşire de personalitatea sa şi rĕmânênd istoricul rece şi neclintit, care dă faptele cu causele şi efectele lor fără nicĭ un încunjur. Reproducem şi noĭ câte-và bucăţĭ din acéstă mult instructivă carte şi maĭ cu sémă părţile privitóre la evenimentele ce ne privesc pe noĭ Româniĭ, fiind-că e complectare a celor publicate dejà de autor în acéstă revistă.*

In 1877 poporul românesc nu maĭ erà un popor «a căruia origine se pierdeà în nóptea timpurilor», cum ḑiceà Cancelarul Rusieĭ Nesselrode într'o circulară a sa din 1848. Ţările române nu maĭ eraŭ nisce provinciĭ turcescĭ pe carĭ Ruşiĭ le incălcaŭ după plac, cum făcuseră în timp de o sută de anĭ, saŭ le luaŭ ca amanet, cum făcuseră în 1853.

De cincĭ-ḑecĭ de anĭ se făcuseră progrese marĭ la Dunărea de jos. Aceste progrese se datoriaŭ mişcărilor de la sfârşitul viac XVIII, diplomaţieĭ europene şi deştăptăreĭ consciinţiĭ naţionale în poporul românesc. Incă înaintea de Revoluţiunea francesă, ideile filosofice ale seculuiĭ ajunseseră şi în Ţările Române şi profesoriĭ francesĭ le împrăsciaseră în clasele de sus. «Encyclopedia» erà cetită. In timpul Revoluţiuneĭ maĭ mulţĭ emigraţĭ şi aŭ găsit aicĭ adăpost şi Boieriĭ românĭ aŭ început a călători în Apus. Pe de altă parte, prin Consuliĭ francesĭ din Iaşĭ şi din Bucurescĭ, prin agenţiĭ «Eterieĭ» carĭ lucraŭ pentru desrobirea patrieĭ lor, ideile de libertate aŭ pătruns şi în ţările nóstre şi «Napoleon Bunăparte» a fost plâns în cântecele populare ale poporuluĭ românesc. Ideile de libertate pătrunseseră aşà de adînc, că de pe la începutul viaculuĭ Divanul Moldoveĭ credeà necesar să iea mĕsurĭ în contra «duhuluĭ franţuzesc» care se lăţià. Şi cum că acésta nu erà o simplă spaĭmă ce-şĭ făceaŭ Boieriĭ, se dovedesce prin proiectele îndrăsneţe de reformă, lucrate de Sturdza, de Golescu, de alţiĭ după 1820; precum şi din contra-proiectele luĭ Michail Sturdza, viitorul Domn al Moldoveĭ, care lucrà în numele ideilor «conservatóre.»

Trebuià să se dea o satisfacere acestor dorinţĭ, pentru că

(1). Preţul 4 leĭ. Se găsesce la tóte librăriile.

erà sigur că nu se maĭ póte merge cu reaua organisare de până atuncĭ şi Rusia şi a luat acéstă însărcinare. In urma fericituluĭ rĕsboiŭ din 1828 care s'a încheiat prin *Pacea de la Adrianopole*, Rusia a numit în fie-care Principat câte o Comisiune care să redacteze legile organice de carĭ aveaŭ nevoie ţările. După ce aŭ lucrat separat, Comisiunile s'aŭ întrunit în Bucurescĭ sub preşedinţa Consilieruluĭ *Minciaki* şi din desbaterile urmate a ieşit «*Regulamentul Organic*», sub care aŭ trăit cele două Ţărĭ de la 1832 până la 1858.

Regulamentul Organic, alcătuit de către Boierĭ şi impus de către Rusia, erà, negreşit, un progres faţă cu starea de maĭ nainte.

Regulamentul Organic despărţià puterea esecutivă de cea legislativă. Domnul aveà să fie ales pe viaţă de către «Adunarea Extraordinară» alcătuită din representanţĭ aĭ Cleruluĭ, Boierilor şi Orăşenilor; «Obştésca obicĭnuită Adunare», în care eraŭ representaţĭ numaĭ Boieriĭ marĭ şi micĭ, aveà dreptul de a face legĭ, de a votà budgetul şi impositele şi de a luà socotélă Miniştrilor de administraţia lor. S'a despărţit justiţia de administraţie, păstrând însă Domnul dreptul de a întărì sentinţele judecătorescĭ şi de a judecà în ultima instanţă. S'a organisat «municipalităţĭ» în oraşele de frunte; s'aŭ regulat vămile; s'a creat o «strajă pămîntéscă», origina armateĭ naţionale; s'a prevĕḑut înfiinţarea de şcóle primare, secundare şi superióre în limba naţională şi s'aŭ regulat raporturile dintre proprietarĭ şi ţăraniĭ aşezaţĭ pe moşiile lor.

Regulamentul aveà multe părţĭ bune şi sincer aplicat, ar fi putut da róde. El însă a fost călcat chiar de la început. Ceĭ d'întâiŭ Domnĭ regulamentarĭ, *Michail Sturdza* în Moldova şi *Al. Ghica* în Muntenia aŭ fost numiţĭ de către Rusia în înţelegere cu Turcia, şi eĭ s'aŭ găsit din capul loculuĭ, faţă cu o puternică oposiţiune din partea Boierilor marĭ, carĭ voiaŭ să le iea locul. Tractatul de Adrianopole prevedeà că Rusia are un drept de **„Protectorat“** asupra Principatelor; ceia-ce însémnă că, în realitate, disposiţiunile Regulamentuluĭ Organic rĕmâneaŭ o literă mórtă, cacĭ consuliĭ Ruşĭ din Iaşĭ şi din Bucurescĭ aveaŭ pretenţia ca nimic să nu se facă fără voia şi încuviinţarea lor. Adunările avênd dreptul a se plânge Porţiĭ şi Putereĭ protectóre în cntra Domnitorilor, a trebuit o minte ageră ca a luĭ Michaiŭ Sturdza ca să se pótă menţinea pe tron cincĭspreḑece anĭ. Al. Ghica a fost scos din scaun în 1842 şi înlocuit prin G. Bibescu, *ales* de către ţară.

Cu tóte greutăţile şi piedicele ce întâmpinaŭ în calea lor, Domniĭ regulamentarĭ aŭ făcut multe lucrurĭ bune. S'a creat o armată naţională, s'a regulat sistema dărilor de care eraŭ scutiţĭ Boieriĭ; Galaţiĭ şi Brăila aŭ ajuns porturĭ însemnate; s'aŭ făcut însemnate lucrărĭ de utilitate publică şi s'aŭ înfiinţat maĭ multe şcóle primare, şcóle de meseriĭ, şcóle se-

cundare în Bucurescĭ, Iaşĭ şi Craiova şi *Academia Michaileană* din Iaşĭ (1835). Guvernarea Domnilor nu erà maĭ tiranică decât a altor suveranĭ din Europa şi starea ţăranuluĭ, orĭ cât erà de tristă, erà superióră robieĭ din alte părţĭ. Literile şi sciinţele aŭ început a înflorì. *Alexandri*, *Alesandrescu*, *Negruzzi*, *Kogălniceanu*, *Bălcescu*, şi maĭ ales *Heliade* şi *Asaki*, lucréză pentru deşteptarea neamuluĭ românesc, fără a întâmpinà greutăţĭ prea marĭ din partea guvernelor. Frica de o oligarchie boieréscă nu erà, de vreme ce pe fie-care ḑi ieşiaŭ din şcólele naţionale o tinerime energică, etusiastă, a ocupà cele maĭ înalte funcţiunĭ.

Şi cu tóte acestea, pe fie-care ḑi cresceà ura în contra Regulamentuluĭ Organic, pentru că nu erà vorba de buna saŭ reaua administraţiune a Domnitorilor, ci de ceia-ce constituia pĕcatul originar al acestuĭ Regulament: Protectoratul Rusieĭ. In contra acestuĭ Protectorat se ridicaŭ toţĭ carĭ simţiaŭ patriotic. Pe fie-care ḑi plecaŭ şi se întorceaŭ din şcólele Apusuluĭ, tinerĭ carĭ visaŭ înălţarea neamuluĭ lor. Ideile de românism ale scriitorilor din Ardeal, propagate de *G. Lazăr* şi de urmaşiĭ sĕĭ profesoriĭ ardelenĭ *Murgu*, *Bojinca*, *Laurian*, *Maiorescu* şi alţĭ mulţĭ, prinseră rădăcinĭ puternice.

Aşà se explică pentru ce scriitoriĭ din acel timp nu scriŭ numaĭ pentru Româniĭ din Principatele lor; eĭ se adreséză tutulor Românilor în «Curierul Românesc», «Dacia literară», «Magasinul istoric pentru Dacia». Intr'un timp când în Germania, Italia, Bohemia se plămădesc ideile carĭ vor aduce *Unitatea* naţională, Româniĭ lucréză şi eĭ în acéstă direcţiune. Rusia a impus a se închide şcólele.

Pentru acésta eĭ fac **Revoluţiunea din 1848**. Nu erà vorbă de o schimbare de Domn, nicĭ de curmarea abusurilor, orĭ cât de marĭ ar fi fost ele; ci de *desfiinţarea protectoratuluĭ rusesc;* şi fiind-că acéstă apĕsare rusécă se concretisà în Regulamentul Organic, acest Regulament a fost ars de către popor. Aveà dreptate Cancelarul Nesselrode când acusà pe ceĭ carĭ aŭ făcut Revoluţiunea că viséză o «Mare Dacie». Dorinţa revoluţionarilor erà într'adevĕr, a pregătì pentru naţiunea lor un loc neatârnat în rîndul popórelor lumeĭ.

(Va urma).

Ca să scoţĭ mirosul din ólele în carĭ s'a fiert varză, cépă, saŭ alte legume mirositóre, n'aĭ decât să usucĭ sare pe o farfurie în cuptor și să puĭ óla în urmă deasupra farfurieĭ cu sare. Peste câte-và minute mirosul dispare.

Ministerul Domeniilor, a publicat o statistică agricolă, cu privire la semănăturĭ va puté cunósce în destul adevĕratul adevĕr, al suprafeţeĭ semĕnate ca şi producţi- progrese la semĕnatul unor plante, la care agricultoriĭ noştri le daŭ o însemnătate macul ca şi cânepa şi inul. Din tabloul care urméză, cetitoriĭ „Albineĭ“, îşĭ vor da

TABLOU

Intinderile şi recoltele culturilor din

CULTURI ŞI VALORI	Unitățĭ de mĕsură şi valorĭ pentru recolte	1896 INTINDEREA Hectare	1896 Producţiunea Mijlocia la hectar	1896 Producţiunea Totală	1897 INTINDEREA Hectare	1897 Producţiunea Mijlocia la hectar	1897 Producţiunea Totală	1898 INTINDEREA Hectare	1898 Producţiunea Mijlocia la hectar	1898 Producţiunea Totală
1. Porumb, păpuşoĭ . .	Hectolitri	1.939.080	11_{9}	23.056.700	1.854.880	15_{2}	28.112.300	2.120.070	16_{9}	35.912.000
2. Meiŭ, Malaiŭ	»	70.950	6_{8}	482.300	67.360	16_{3}	1.100.600	93.790	10_{6}	997.600
3. Fasole în teren propriŭ	»	33.860	4_{2}	141.000	36.530	11_{3}	411.400	54.280	10_{4}	566.740
4. Fasole recoltate dintre porumburĭ . . .	»	—	—	—	—	—	—	—	—	—
5. Cartofĭ în teren propriŭ	Cânt. metr.	—	—	—	12.810	43_{1}	552.700	16.600	66_{3}	1.100.340
6. Cartofĭ recoltaţĭ dintre porumburĭ . . .	»	—	—	—	—	—	—	—	—	—
7. In sĕmînţă	Hectolitri	26.160	9_{1}	237.500	29.940	8—	238.100	25.450	6[illegible]	162.500
8. In fuior	Cânt. metr.	—	—	—	—	—	—	—	—	—
9. Cânepă sĕmînţă . .	Hectolitri	5.580	—	—	6.840	7_{3}	50.030	6.610	9_{4}	62.130
10. Cânepă fuior . . .	Cânt. metr.	—	3_{4}	18.700	—	3—	20.840	—	4—	26.750
11. Sfecle pentru zahăr	»	2.270	180-	408.000	2.840	171_{1}	485.900	6 070	266_{8}	1.619.600
12. Tutun	»	6.060	7_{5}	45.200	4.410	7_{8}	34.350	2.330	10_{6}	24.560
13. Divrsee	—	400	—	—	720	—	—	750	—	—
14. Fîneţe artificiale .	Cânt. metr.	65.000	18—	1.171.000	79.780	26_{7}	2.134.000	74.000	27_{3}	2.018.800
15. Fîneţe naturale .	»	529.350	16_{7}	8.845.500	574.740	19—	10.918.700	562.650	21_{2}	11.955.500
16. Viĭ	Hectolitri	145.740	32_{2}	4.627.800	153.800	1_{6}	249.600	139.220	3_{7}	517.200
17. Valórea vinuluĭ de hectol. şi în total .	Leĭ	—	8_{33}	38.570.000	—	30_{25}	7.550.200	—	36_{26}	18.756.600
18. Livedĭ de prunĭ (perjĭ)	Hectolitri	52.020	18_{6}	967.300	57.650	8_{1}	465.800	56.170	16_{5}	929.300
19. Valórea prunelor, (fructelor) de hectol şi total	Leĭ	—	5_{61}	5.427.700	—	7_{02}	3.267.700	—	6_{64}	6.176.600

Intinderea semănăturilor de tómnă şi de primăvară a acestor culturĭ în perióda cincinală 1897—1901.

	Grâŭ	Secară	Orz	Rapiţă
	HECTARE			
1896—1897	1.595.090	225.770	677.220	58.160
1897—1898	1.453.600	193.080	654.850	13.650
1898—1899	1.661.360	189.340	638.670	38.260
1899—1900	1.589.490	164.270	438.820	248.640
1900—1901	1.636.560	211.420	503.700	135 750
Mijlocia periódeĭ	1.587.220	196.780	582.650	98.890

şi producţiunea nóstră agricolă, de la 1896—1901. Din acéstă statistică dacă nu se unei nóstră agricolă, cel puţin se va puté cunósce întru cât s'a putut face unele maĭ mică, deşĭ póte sunt destul de bănóse. Intre aceste plante voiŭ cità, cartoful, maĭ bine socotélă de cele cuprinse.

COMPARATIV

cincĭ anĭ din urmă, faţă cu anul 1901

1899			1900			Mijlociile acestor cincĭ anĭ				1901		
INTINDEREA Hectare	Producţiunea Mijlocia la hectar	Producţiunea Totală	INTINDEREA Hectare	Producţiunea Mijlocia la hectar	Producţiunea Totală	INTINDEREA Hectare	Producţiunea Mijlocia la hectar	Producţiunea Totală	La 100 din întinderea culturilor	INTINDEREA Hectare	Producţiunea Mijlocia la hectar	Producţiunea Totală
2.016.790	4_8	9.768.700	2.035.270	14_7	29.970.400	1.993.220	12_7	25.364.000	34_{51}	2.128.023	19_4	41.211.350
152.710	3_9	596.800	166.530	4_6	760.300	110.270	7_1	787.500	1_{91}	107.538	12_2	1.312.627
36.360	2_2	81.450	26.200	8_3	215.940	37.450	7_6	283.310	0_{65}	29.504	13_6	401.714
—	—	57.100	—	—	350 500	—	—	203.950	—	—	—	1.386.087
13.240	45_2	598.210	11.610	74_8	868.230	13.570	56_6	779 870	0_{23}	11.326	73_3	830.707
—	—	4.040	—	—	79.390	—	—	41.715	—	—	—	208.629
20.860	0_6	12.100	13.250	6_9	91.600	23.130	6_4	148.360	0_{40}	20.936	9_3	195.353
—	—	430	—	0_2	2.800	—	0_1	1.620	—	—	0_3	6.503
4.970	5_3	26.100	6.080	7_1	43.400	6.020	7_5	45.420	0_{10}	7.198	9_5	68.317
—	2_2	10.710	—	3_3	20.350	—	3_2	19.470	—	—	2_9	20.917
6.170	120_8	7 45.300	12.500	189_2	2365.800	5.970	188_4	1.124.900	0_{10}	12.686	200_8	2.547.830
2.190	5_5	11.950	4.580	8_8	40.100	3.920	8—	31.230	0_{08}	4.301	6_8	29.047
16.890	—	—	25.450	—	—	8.850	—	—	0_{15}	39.226	—	—
96.510	11_2	1.084.700	90.590	16_9	1.534.700	81.180	19_6	1.588.600	1_{40}	73.048	32—	2.338.320
547.260	9_8	5.388.300	539.630	18_7	10.076.000	550.730	17_1	9.436.800	95_3	550.183	21_5	11.855.089
148.050	13_9	2.060.800	145.610	24—	3.497.700	146.480	15—	2.190.600	2_{54}	133.084	6_7	891.240
—	13_{97}	28.785.700	—	9_{45}	33.050.300	—	11_{57}	25.342.600	—	—	18_{04}	16.082.320
69.970	29_6	2.067.700	72.410	49_3	3.567.400	61.640	25_9	1.599.500	1_{07}	69.431	4—	277.439
—	5_{86}	12.118.100	—	3_{50}	12.485.800	—	49_1	7.895.200	—	—	52_5	1.455.400

Comparaţiune cu întinderile semĕnăturilor de tómnă din aniĭ precedenţĭ.

	Grâŭ	Secară	Orz	Rapiţă
	H E	C T	A R	E
In tómna anuluĭ 1891 .	1.408.970	126.800	27.260	82.810
1896	1.528.500	220.080	57.160	54.380
In tómna anuluĭ 1899 .	1.510.080	—	—	262.240
1900	1.584.830	207.036	34.567	182.600

Pofta de mâncare a unuĭ păiajen.

Un învĕţat englez fórte renumit, care şi-a petrecut aprópe tótă viéţa luĭ numaĭ în a cercetà obiceiurile şi viéţa vietăţilor celor micĭ numite insecte, a publicat într'o carte resultatul cercetărilor luĭ.

Cu privire la păiajenĭ, după ce a observat cu mare băgare de sémă maĭ mulţĭ dintre eĭ, maĭ ales întru ceea-ce privesce felul lor de nutriment şi după ce a vĕḑut că se nutresc numaĭ cu ţînţarĭ şi tot felul de musce maĭ micĭ orĭ maĭ marĭ, pe carĭ le prind prin laţurile pe care eĭ le întind cu o măestrie fórte mare şi pe carĭ poporul le numesce «pânză de păiajen»; a voit să scie cam cât de mult mănâncă aceste deşì micĭ, dar prea înţelepte şi folositóre animale.

Pentru acésta el a căutat să cântăréscă maĭ mulţì păiajenĭ înainte şi după ce le dedese de mâncare, ca să pótă din cântărirea maĭ multora să afle în mijlociŭ, cam cu ce greutate cresc eĭ după ce aŭ mâncat. Se înţelege că pentru acésta a întrebuinţat nisce balanţe de precisiune, carĭ sunt aşà de simţitóre în cât să arate şi cea maĭ mică schimbare de greutate.

Resultatele aflate în mijlociŭ, spre a le face să fie înţelese de orĭ şi cine maĭ cu înlesnire, le-a comparat, le-a asemănat cu greutatea corpuluĭ şi a nutrimentuluĭ omuluĭ.

A eşit din aceste comparărĭ făcute cu cea maĭ mare îngrijire următorul resultat:

Dacă se ţine séma de greutatea corpuluĭ unuĭ om matur, faţă de greutatea corpuluĭ unuĭ păiajen, ar trebui spre a face greutatea omuluĭ după ce a mâncat, ca să créscă în aceiaşĭ măsură ca şi greutatea păiajenuluì, ar trebuì ḑic ca omul să fi mâncat doĭ boĭ întregĭ, treĭ-spre-ḑece berbecĭ, ḑece porcĭ şi patru butóe de pesce şi acestea tóte numaĭ în 24 césurĭ.

Reese decì că păiajenul este un animal fórte mâncăcios. Aşà că însăşĭ după părerea învĕţatuluĭ aceluia ar trebuì să spunem de acum înainte, când e vorba de un om prea mâncăcios, că are „o fóme de păiajen“ în loc să spunem că are „o fóme de lup“ cum spuneam până acuma, căcĭ se

vede din cele spuse că fómea păiajenuluĭ este cu mult maĭ mare de cât a lupuluĭ, de óre-ce nicĭ un lup, orĭ-cât de mâncăcios ar fi el, n'ar puté mâncà atât de mult.

I. Niculescu
Severin.

CĂTRE ROMÂNI (1).

Să cercetăm acuma, carĭ sunt relele ce aduce omuluĭ şi urmaşilor sĕĭ, otrava bĕuturilor spirtóse pe carĭ, de bună voie şi nesilit de nimenĭ, cu bună sciinţă şi cu plăcere chiar, le vîră mereŭ, şi încetul cu încetul, sub formă de micĭ păhăruţe, în corpul sĕŭ, în sângele sĕŭ.

Maĭ întâiŭ se scie că spirtul, din care i-a nascere tóte bĕuturile spirtóse, se aprinde şi arde; tot aşà se aprinde şi arde în corpul nostru unde, amestecându-se cu sângele, arde, róde şi strică vinele prin carĭ merge, otrăvesce locul unde ajunge, ceia-ce face ca să sufere tot corpul, slăbindu-l, şi mintea, întunecând'o.

Tóte simţurile se tocesc, sunt lovite, îndură schimbărĭ în rĕŭ, aşà: în *gură* produce o roşéţă, o arsură, gréţă, amărélă, bale, vărsăturĭ verḑĭ-amare, spume la unghierile guriĭ şi între *buze* care devin gróse şi cărnóse, cel ce bea scuĭpă şi tuşesce des, maĭ ales diminéţa; în *gât* se ivesce o roşéţă, micĭ rănĭ, carĭ fac ca beţivul să vorbéscă gros şi răguşit, să simţă mâncărimĭ şi usturimĭ pe *limbă* din causă că crapă, iar când varsă simte amărăciunĭ; *limba* tremură; *mirosul* ĭĭ este greţos şi are gust de acriturĭ; simţul *vĕḑuluĭ* şi *auḑuluĭ* sufer de asemenea; vederea i se împăiejenéză şi vede ca un fel de céţă înainte, urechile ĭĭ vâjie, are visurĭ urîte, înfricoşate, vede duşmanĭ şi aude vocĭ carĭ îl urmăresc şi îl ameninţă; *ochiĭ* dormitéză, nu maĭ vĕd bine căcĭ puterea lor scade mereŭ, devin roşiĭ micĭ, din ce în ce maĭ stinşĭ şi cu mişcărĭ repeḑĭ; *pleópele* le sunt îngreunate; *privirea* zăpăcită, nesigură, fiorósă; *nasul* devine ca un ardeĭ copt, cu vîrful vînăt, îl suflă des; *faţa*, roşie la uniĭ, palidă-pămîntósă la alţiĭ, arată cât de jos a căḑut omul care îşĭ rîde de chipul luĭ; mult de tot suferă şi *stomacul* care ajunge a fi tăbăcit, argăsit ca o piele de cismă şi nu maĭ e în stare să mistuie bucăţile ce i se aruncă, din causă că bĕutura tăbăcesce pieliţa ce îl căptuşesce, cade în lenevire, îl aprinde, face rănĭ mititele carĭ se strâng la un loc şi fac o rană maĭ mare care dóre şi dă nascere la aşà ḑisele durerĭ de stomac (burtă); o fórte mare parte din bóle, ca urdinarea, încuietura, aplecatul, ameţelĭ, ş. a. vin din causă că stomacul e lovit de bĕuturĭ; *ficatul* (maiul) se vestejesce, se umflă, pe urmă devine tare ca piatra, produce durerĭ şi multe bóle de ficat, ca: găl-

(1) Veḑĭ No. 25 şi 26.

binare, apă în pântece (dropica), ş. a.; *rinichiĭ* devin tarĭ, micĭ, îmbătrânesc înainte de vreme şi nu maĭ pot îndeplinì funcţiunea lor, ceia-ce dă nascere la o mulţime de bóle de rinichĭ; *inima* se acoperă cu o cămaşă de grăsime şi muschiul eĭ se preface şi el în grăsime, ceia-ce face ca să nu maĭ pótă muncì pentru a trimite sângele în tóte părţile corpuluĭ, devine maĭ mare, dă nascere la bólele de inimă, ca: bătaia de inimă ş. a.; *plămâniĭ* se buhăesc, se umflă şi capătă micĭ rănĭ carĭ se tot măresc, dând nascere la junghiŭ, oftică, ş. a.; respiraţia este grea, miróse de nu poţĭ vorbì de-aprópe; *muşchiĭ* pierd mişcările lor naturale, pierd puterea; *braţele, mâinile, degetile* sunt lipsite de putere şi tremură; *nerviĭ* nu maĭ daŭ nicĭ un ajutor la muncă; mersul este nesigur, şovăitor, căcĭ *picióre* nu maĭ pot ţine corpul drept, ci se

Beţiv cădênd din trăsură.

aplécă la stânga, la drépta, înainte, îndărăt, se împleticesce împiedicându-se şi cădênd, ostenesce curînd la mers, devine cu timpul damblagiŭ, şi fără cârjă nu maĭ póte merge; *priceperea* este slăbită; *capul* îĭ este greŭ, îl ţine în jos, îl dóre, îĭ urlă, tremură, este turburat, ameţesce, se scólă cu el greŭ; *urechile* îĭ sunt galbene, de o colóre vestejită; în capu-ĭ este nópte şi haos, căcĭ *creierul* are cele maĭ marĭ suferinţe: nu maĭ e în stare să guverneze, şi omul nu maĭ judecă, e îndobitocit, ameţesce; încetul cu încetul i se sdrun-

cină şi mintea, căcĭ se pune pe creier, pe pieliţele carĭ îl îmbracă, umflăturĭ saŭ aprinderĭ de tóte vîrstele, pierde şirul ideilor, se tâmpesce şi cu cât bea maĭ mult, nu maĭ cunósce nicĭ o stăpânire de sine, se simte liber, frâul pe care un creier sănătos scie să-l opuie, la beţiv nu maĭ este, aşà că e împins la fel de fel de mişcărĭ, la fapte nesocotite, fórte periculóse; câte bătăĭ prin cârciumĭ, câte omorurĭ săvîrşite din causa beţieĭ creieruluĭ, căcĭ beţivul atuncĭ nu maĭ scie ce face: bărbatul îşĭ omóră nevasta, tatăl îşĭ omóră copiiĭ, fratele pe frate, şi une orĭ chiar, copiiĭ omóră pe părinţĭ; *mintea*, învelită într'un fel

Beţiv criminal.

de céţă, se stinge încetul cu încetul: tot ce scià se şterge, tot ce plănuià se ascunde în întuneric şi nu zăresce de loc în viitor, beţivul e lovit de nebunie, damblagie, bóla copiilor, ş. a.; *puterea* sécă şi cu ea şi a familieĭ, şi a ţăriĭ; *sângele* otrăvit, ars de bĕutură, otrăvesce, arde tot corpul, îl încăldesce repede, dar rĕcesce iute, rabdă puţin la frig, dă nascere la multe bóle, între carĭ şi pârléla (jupuiala), râia, scrofule, ş. a.; *odihna sufletéscă* nu o are: a lăsat'o la cârciumă; *sufletul* se pierde ca şi trupul care capătă bólele maĭ repede şi se vindecă maĭ anevoie; *pottă de mâncare* nu are, căcĭ mistuirea se face cu anevoie şi iubesce mult acriturile şi mâncările ardeiate; *întreg corpul* este greoiŭ, sdrobit ca de o obosélă grozavă, tremură căcĭ este derăpănat, simte căldură, arsură chiar şi o slăbiciune generală, scóte o sudóre rece, vâscósă şi puturósă, nu maĭ stă drept şi arătos ca al unuĭ stăpânitor, se încovóie ca al unuĭ rob nemernic, şovăie ca al unuĭ copil nevrâstnic, cade ca al unuĭ stârv lip-

sit de viaţă; tóte bólele rele se agaţă maĭ mult de capul unuĭ beţiv şi unele bóle carĭ sunt destul de periculóse pentru un corp neistovit de bĕutură, produce cu siguranţă mórtea corpuluĭ beţivuluĭ, mórte care e grozavă, căcĭ mulţĭ mor pe drumurĭ, prin şanţurĭ, prin gropĭ, nespovediţĭ şi negrijiţĭ ca păgâniĭ, ca câiniĭ.

Beţiv mort pe drum.

Infăţişarea beţivuluĭ este urîtă, desgustătóre şi respingĕtóre, dobitocéscă, buhăită, îmbătrânită înainte de vreme şi producênd scârbă celuĭ ce îl vede; pare tot-deauna gânditor, arătând o căinţă; tótă ḑiua îĭ vine leşinurĭ, slăbesce din ḑi în ḑi; pierde orĭ-ce respect către ceĭ-lalţĭ, orĭ-ce demnitate către el însu-şĭ; îĭ place să umble numaĭ cu de-aĭ luĭ; gura luĭ flecară vorbesce de multe, fără legătură, fără interes şi fără judecată; se face din ce în ce hursuz, supĕrăcios, morcănos, arţăgos şi furios, brutal, gata a se luà pentru orĭ-ce lucru de nimic la bătaie, face omorurĭ, lovind fără milă pe ceĭ ce îl înconjóră; plânge, ţipă, răcnesce, sbiéră, înjură, pierde cumpĕtul şi puterile dejà istovite de fel de fel de bóle carĭ îl duc sigur la mórtea venită prea de vreme; cade jos, nesimţitor nicĭ la frig, nicĭ la căldură; în fine, uniĭ mor prin stricăciunea organelor, orĭ printr'o bólă óre-care, uniĭ se omor singurĭ ca să scape maĭ iute de suferinţe şi de viéţa de chin ce le-o face bĕutura, alţiĭ înebunesc, pe alţiĭ îĭ ajunge sfârşitul ḑilelor prin puşcăriĭ şi spitale. Necuratuluĭ îĭ place, maĭ pre sus de tóte, beţivul, de óre-ce nimenĭ nu-ĭ împlinesce maĭ bine voia, decât cel beat, pentru care nu există nicĭ femeie, nicĭ copiĭ, nicĭ cămin, nicĭ patrie, cu un cuvînt beţivul este maĭ de plâns decât cel mort, căcĭ

mortul nu face nicĭ bine, nicĭ rĕŭ, pe când beţivul numaĭ rĕŭ face.

Beţia femeilor şi copiilor este şi maĭ de plâns; relele produse, şi maĭ grozave.

Iată câte, şi cum, are de suferit omul, cu trupul şi sufletul, de pe urma patimeĭ urîte a bĕuturiĭ. Şi să se scie că, aceste suferinţĭ nu le aŭ numaĭ ceĭ ce se îmbată, ci şi aceĭ carĭ beaŭ cât de puţin, dar des; decĭ, rĕul şi-l face fie-care om singur, cu bună voinţă şi fără a simţì vre-o trebuinţă pentru a bea! Bine ḑice Românul, când spune: «ce-şĭ face omul singur cu mâna luĭ, nicĭ dracul nu-ĭ póte desface!»

(Va urma). **Dem. Mândricel**
Vlaşca.

O bună pildă.

D-l Ión Kalinderu, administratorul domeniuluĭ Corónei, nu scapă nicĭ un prilej pentru a arătà dragostea ce pórtă populaţiuniĭ nóstre sătescĭ. Dăm maĭ jos circulara ce a adresat agenţilor domeniuluĭ, cu privire la broşurile deja apărute din biblioteca societăţiĭ culturale «Steaua», din care se póte vedeà rîvna cu care d-sa ţine la rĕspândirea culturiĭ în popor. Am publicat în unul din numerele precedente, apelul D-luĭ Spiru Haret, Ministrul Instrucţiuniĭ, alt Român cu dor de ném, tot în acéstă privinţă.

O ţară care are ast-fel de vrednicĭ bărbaţĭ, póte păşì cu temeiŭ în viitor

Domnule Agent,

In urma circulăreĭ nóstre din 18 Ianuarie 1901, aţĭ făcut fie-care după putinţă maĭ mulţĭ membriĭ la societatea «Steaua».

Resultatul obţinut de la tóte Domeniile fiind destul de satisfăcĕtor, mi s'a dat încă odată prilegiul să constat că, locuitoriĭ de la ţară, atât învĕţătoriĭ, preoţiĭ, etc., cât şi ţăraniĭ, aduc bucuros obolul lor pentru lucrărĭ de folos obştesc.

Scopul societăţeĭ «Steaua» fiind în prima linie «propagarea în popor a scrierilor morale, utile şi patriotice», ea a şi început publicarea biblioteciĭ populare ce şi-a propus să creeze. Până acum aŭ apărut douĕ broşurĭ de un format atrăgĕtor.

Pentru a venì şi cu acéstă ocasie în ajutorul aceste societăţĭ, vĕ rog a-mĭ comunicà câte exemplare din fie-care broşură puteţĭ vinde, atât membrilor cât şi altor persóne

din localitate carĭ ar voi să cumpere pentru citit saŭ pentru a le dăruì elevilor, ca încurajare la învĕțătură.

Prețul de 15 banĭ exemplarul fiind maĭ mult decât moderat, nu mĕ îndoiesc că broșurile vor fi bine primite, grăbindu-se toțĭ ale cumpĕrà ca unele ce le vor oferì câte-và ore de distracție folositóre. Dacă credețĭ de cuviință puteți să vindețĭ chiar cu ocasia plățiĭ ce facețĭ locuitorilor pentru muncile agricole, dând câte un exemplar celor maĭ cu cunoscință de carte, acésta o vețĭ face însă fără ca să li se pară o povară și fără a se crede cum-và că li se impune. Totul să fie absolut de bună-voie.

Științĭ că avem și noĭ biblioteca nóstră, ale căreĭ cărticele se împart gratis.

Vîndênd broșurile «Steleĭ» nu voesc a renunță la rĕspândirea cărților nóstre, din contră se va urmà în acéstă privință ca și pànă acum.

Prin vîndarea pe banĭ a bibliotecei soc. «Steaua», locuitoriĭ vor vedé că nu sunt ale nóstre și vor înțelege că nu trebue să aștepte totul gratuit, ci că a venit timpul ca să se gândéscă și eĭ la hrana intelectuală, nu numaĭ la cea materială. Sper că încetul cu încetul iĭ vom obicĭnuì cu ideia că trebue să prevadă în cheltuelile lor și câțĭ-và banĭ pentru cărțĭ, din carĭ să tragă învĕțăminte bune.

Urmând ast-fel vom contribuì pe de o parte la propășirea societățeĭ «Steaua»; iar pe de alta vom introduce la locuitorĭ cărțĭ de citit carĭ vor da de sigur róde bogate.

Ion Kalinderu.
Administrator.

Mijloc contra stârpiriĭ șórecilor. Cel maĭ bun mijloc contra animalelor rodĕtóre (şórecĭ, cloţanĭ,) este următorul: 72 gr. praf de cépă de mare, cum se dice pe la noĭ, orĭ rădăcină de renuncula bulbósă, se amestecă cu 25 gr. zahăr pisat (în praf). Acest praf să se păstreze bine în sticle bine astupate, căcĭ cépa de mare absórbe cea maĭ mică cantitate de apă ce se află în aer. Când voim a distruge şóreciĭ, luăm pe un vîrf de cuţit din acest amestec şi punem în brânză, unt orĭ unsóre şi bine frămîntate, le lăsăm la disposiţia lor spre a mâncà. Eĭ fiind poftitorĭ de acéstă mâncare, îndată ce o gustă, îşĭ află sfârşitul. Acéstă preparaţie nu are nicĭ o influenţă vătămătóre asupra câinilor orĭ pisicilor, pentru aceea e fórte recomandabilă ca cel maĭ bun mijloc contra acestor animale stricăcióse.

Vinurile și spirtuósele la Expositia din Paris 1900.

Revista agricolă și economică.

Suntem în luna Aprilie, așà că ne putem da maĭ bine socotéla de semĕnăturile de tómnă ca și cele de primăvară, făcute atât pe la sfârșitul luneĭ Februarie, cât și în luna Martie, luând de bune și publicațiunile Ministeruluĭ de Agricultură. Dintre semĕnăturile de tómnă cele maĭ bine reușite este grâul semĕnat maĭ de timpuriŭ; în cât privesce rapița, care aprópe s'a abusat cu semĕnatul eĭ în anul trecut, 15, dacă nu 20 la sută din semĕnăturĭ s'aŭ prăpădit, și nu atât din causa friguluĭ, decât din causa releĭ culturĭ. Mulțĭ agricultorĭ îșĭ bat joc de munca lor proprie, și de cheltuelile ce fac cu acéstă muncă a câmpuluĭ, credênd că fac bine, pe când în realitate îșĭ fac rĕŭ.

In anul trecut mulțĭ din agricultorĭ vĕdênd că timpul este priincios pentru semĕnatul rapițeĭ, aŭ întors miriștea și fără a maĭ lăsà ca locul să se maĭ odihnéscă, aŭ semĕnat rapiță. Semănând rapița în ast-fel de locurĭ, erà natural ca să fie mâncată de viermĭ, maĭ cu sémă că iarna a fost maĭ mult caldă decât rece saŭ frigurósă, saŭ maĭ bine dis a fost maĭ mult un fel de tómnă maĭ aspră. Uniĭ maĭ sémĕnă rapița și în mod întâmplător, saŭ la noroc: dacă se va face bine, dacă nu ară locul și-l sémĕnă cu orz orĭ cu porumb.

Acest mod de a semĕnà întâmplător, a fost să se continue maĭ tot-deauna sistemul rĕŭ de cultură maĭ la tóte plantele agricole. Din causa acestuĭ rĕŭ obiceiŭ, o parte din semĕnăturile de rapiță a trebuit să se întórcă și să se semene cu orz saŭ cu ovĕs, saŭ cu alte plante agricole, acéstă lucrare mulțĭ agricultorĭ a făcut'o cu părere de rĕŭ. Deși acest rĕŭ se ivesce pe fie-care an, cu tóte acestea agricultoriĭ noștri atârnă de el, și nu vor cu nicĭ un chip să se desbăreze de el.

Dacă agricultoriĭ cu maĭ multă învĕțătură fac ast-fel de agricultură, atuncĭ ce să maĭ dicĭ de săteniĭ noștri: carĭ sunt pușĭ și îndemnațĭ de ast-fel de agricultorĭ să facă ast-fel de lucrare?

De aceea cred că școlele de agricultură practică, înființate de d l *Haret*, ministrul Instrucțiuniĭ publice și al cultelor, sunt bine venite, și ele nu pot să dea decât bune resultate. In casul acesta reforma în lucrările câmpuluĭ, și la semĕnatul plantelor agricole în loc să vie de sus, vor începe de jos, și în loc ca săteniĭ să învețe de la mariĭ agricultorĭ, din contră aceștia vor învĕțà de la miciĭ agricultorĭ ca să cultive maĭ bine câmpurile lor, pentru cutare saŭ cutare plantă, ca cheltuiala să fie maĭ mică și beneficiul maĭ mare.

Săteniĭ agricultorĭ, cu timpul, mulțumită școlelor de agricultură practică, vor scăpà de un neadevĕr, că eĭ nu sciŭ să cultive pămîntul, în mod maĭ rațional.

In luna luĭ Aprilie lucrările câmpuluĭ sunt tot atât de nume-

róse ca şi în luna luĭ Martie, socotite ca continuare a lucrărilor din acéstă lună.

Orzul, care nu s'a putut semĕnà în luna luĭ Martie, s'a putut şi se póte face în bune condiţiunĭ până pe la 15 ale acesteĭ lunĭ şi chiar ovĕsul. Inul, cânepa şi cartoful sunt plante lăsate de mulţĭ agricultorĭ ca să se semene în acéstă lună, în care lună pămîntul este maĭ mult încăldit de sóre, care silesce rĕsărirea şi încolţirea seminţelor acestor plante, măzărichea şi meiul, sorgul şi păringu, şi de regulă porumbul. Semĕnatul acestor plante nu trebue amânate de loc pentru luna Maiŭ, şi nicĭ de cum porumbul, care până la 23 Aprilie st. v., trebue să fie semĕnat. Fiind-că «Sfintele Pascĭ,» cade tocmaĭ la mijlocul acesteĭ lunĭ, şi săteniĭ aŭ obiceiŭ de a ţineà atâtea ḑile ca sĕrbătóre, nu trebue pierdut un minut din timpul preţios ce se póte întrebuinţà la semĕnat. Să nu uĭtăm că din causa ploilor şi din causa friguluĭ de la începutul luneĭ luĭ Martie, dejà unele semĕnăturĭ ce trebuiaŭ făcute în acéstă lună s'aŭ întârziat, nu putem prevedeà starea timpuluĭ în luna Aprilie de óre-ce póte să fie căldurósă şi ploiósă. De aceea trebue silit cu semĕnatul, care trebue făcut în acéstă lună.

Tóte semĕnăturile făcute în luna Martie sunt rĕsărite şi se găsesc într'o stare bună de crescere, iar scăderea căldureĭ, de pe la sfârşitul luneĭ luĭ Martie în urma ploilor, cred că nu a adus nicĭ un rĕŭ pomilor roditorĭ dejà înfloriţĭ. Deşi timpul a fost cam schimbător în luna Martie, el a fost maĭ mult în bine decât în rĕŭ semĕnăturilor şi pomilor roditorĭ.

In grădinile de zarzavaturĭ în acéstă lună, să pot semĕnà tóte zarzavaturile carĭ în luna luĭ Martie nu s'aŭ putut semĕnà, precum şi rĕsadurile carĭ vor trebuì rĕsădite în luna luĭ Maiŭ, cum sunt varza, guliile, patlagelele şi altele. Aceste rĕsadurĭ se pot semĕnà pe răzóre, numaĭ în casul când nu s'aŭ făcut anumite rĕsadniţe pe la 9 Martie, în care să se fi semĕnat. Ast fel fac ceĭ maĭ mulţĭ grădinarĭ bulgarĭ; eĭ nu vor să scie de rĕsadniţă, ci sémĕnă ast-fel de rĕsadurĭ pe răzóre. Zarzavaturile dejà semĕnate şi rĕsărite, trebuesc bine întreţinute: trebuesc săpate cât se póte de mult, pentru că săpatul des, întreţine umeḑéla pămîntuluĭ, şi în casul acesta trebuesc maĭ puţin udate saŭ chiar de loc. Prin săpatul des se ţine curăţenia în grădină, şi se iuţesce crescerea fie-căruĭ zarzavat. In grădina de pomĭ roditorĭ trebue să fim cu mare băgare de sémă, ca omiḑile cărora nu le-am putut stîrpì în luna Februarie saŭ Martie cuĭburile lor, să le stîrpim, căcĭ de nu ne prăpădesc ródele chiar în flórea lor.

Diminéţa este timpul cel maĭ potrivit pentru stîrpirea omiḑilor, daca pomiĭ nu s'aŭ săpat în luna Martie, trebuesc săpaţĭ şi curăţiţĭ şi de crăcile uscate carĭ acum se pot cunósce maĭ bine, fiind-că la toţĭ pomiĭ roditorĭ aŭ început muguriĭ să dea frunze şi florĭ.

Câmpul fiind plin de florĭ ca şi pomiĭ roditorĭ, se pot retezà

stupiĭ, fiind-că albinele aŭ de unde să-şĭ adune mierea şi polenul trebuincios la crescerea şi înmulţirea lor.

In tot casul, la stupiĭ ceĭ slabĭ, faguriĭ să se reteze maĭ puţin saŭ chiar de loc, fiind-că în casul acesta li se dă albinelor maĭ puţin de lucru în coşuleţe, în schimb li se lasă maĭ multă libertate, de a-'şĭ adunà maĭ multă miere şì polen de la câmp, în folosul lor şi al apicultorilor.

In resumat, semĕnăturile de tómnă, ca şi cele de primăvară care s'aŭ făcut, într'un pămînt bine lucrat şi la timp, se găsesc în crescere bună şi după cum se presintă, aŭ să dea o bună recoltă. Acest lucru se constată şi la semĕnăturile din alte ţărĭ ale Europeĭ şi chiar din America. De unde se şi explică că preţurile la cereale, atât în târgurile nóstre, cât şi în cele străine sunt aprópe staţionare.

V. S. Moga.

Corespondenţa medicală.

D-luĭ Invĕţător **Ion C. Fuiógă, comuna Ciumaşĭ-Bacăŭ.**

Sunt mulţumit că am putut stabilì, după cele scrise în cartea poştală, de ce fel de rană pe limbă suferă vaca d-v. Acéstă bólă nu are în medicina veterinară o numire specială. Francesiĭ o numesc *trou de la langue*, iar d-v. spuneţĭ că în partea loculuĭ poporul o numesce *curduc*. In muntenia, după câte cunosc, nu se obicĭnuesce acéstă din urmă numire.

Mĕ întrebaţĭ cum trebue să fie acidul fenic, el trebue să fie pur; alifia despre care am vorbit se va compune deci din amestecul următor:

10 grame acid fenic pur şi *100 grame* ascungie (adică untură de porc). Acéstă alifie este bine să se prepare la farmacie.

Cât privesce bóla de uger a vaceĭ, te rog citesce rĕspunsul dat părinteluĭ I. Vasiliu, în numĕrul trecut.

Irimia Popescu
Medic-veterinar.

Societăţĭ Economice la sate.

In comuna Buzescĭ, jud. Olt, s'a înfiinţat o societate de economie cu numele de «Vedea» şi în ḑiua de 24 Martie curent, s'a oficiat un serviciŭ religios de către preoţiĭ comuneĭ respective pentru începerea operaţiunilor eĭ.

Membriĭ consiliuluĭ de administraţiune după sfîrşirea rugăciunilor, aŭ ţinut prima şedinţă şi aŭ hotărît a se trimite o telegramă d-luĭ Sp. Haret, Ministrul instrucţiuniĭ publice, în semn de stimă pentru îndemnul şi sprijinul neobosit ce a depus şi depune pentru crearea unor asemenea instituţiunĭ economice, menite a deşteptà în sătén spiritul de muncă şi economie.

Dăm aci textul telegrameĭ adresată d-luĭ Ministru din *Gara Corbu*: «Astăḍĭ săvîrşindu-se sfinţirea societăţii de economie «Vedea» din com. Buzescĭ jud. Olt.

«Membriĭ sĕĭ, prin consiliul de administraţiune, vĕ salută respectos, urându-vĕ anĭ mulţĭ pentru a duce la un bun sfîrşit acéstă operă ce se datoresce iniţiativeĭ şi sprijinuluĭ d-v».

Pentru consiliul de Administraţie, **G. Scărlătescu**
Preşedinte de onóre.

* * *

In comuna Trestia, jud. Buzĕŭ, s'aŭ pus basele uneĭ societăţĭ de economie şi filantropie «Prosperitatea». Societatea are 120 membriĭ cu un capital de 1.000 leĭ.

INFORMAŢIUNĬ

P. S. Episcop de Argeş, a numit pe ḍiua de 1 Aprilie, ca arhimandrit de scaun, pe P. C. Arhimandrit Meletie Gibescu, în locul P. C. Arhimandrit Teofil Mihăilescu, transferat la Episcopia Dunăreĭ de jos, în aceeaşi calitate.

* * *

Ministeriul Instrucţiuniĭ a instituit treĭ premiĭ anuale pentru învĕţătoriĭ şi preoţiĭ ruralĭ carĭ vor fi desvoltat maĭ multă pricepere şi activitate rodnică pentru propagarea cultureĭ cartofuluĭ şi pentru introducerea luĭ în alimentaţiunea obicĭnuită a sătenilor.

Aceste premiĭ vor fi respectiv de 1.000 leĭ, 500 leĭ şi 250 leĭ.

Dacă într'o localitate maĭ mulţĭ colaboratorĭ, numaĭ învĕţătorĭ, saŭ numaĭ preoţĭ, vor fi unit silinţele lor şi vor fi dat resultate bune de a fi premiate, premiul se va mărì cu câte 20 la sută pentru fie-care colaborator şi se va împărţì între dînşiĭ, potrivit meritelor lor respective.

Dacă însă colaboratoriĭ vor fi preoţĭ şi învĕţătorĭ la un loc, crescerea premiuluĭ va fi de câte 30 la sută pentru fie-care colaborator, şi el se va împărţì iarăşĭ între dînşiĭ, potrivit meritelor lor respective.

Premiile se vor da în fie-care an la 1 Decemvrie, începênd de la 1 Decemvrie 1904.

Valórea lor se va plătì de Casa Şcólelor, din fondurile sale propriĭ.

Concurenţiĭ vor fi datorĭ să producă doveḍĭ valabile şi suficiente carĭ să constate silinţele lor. Instrucţiunĭ ulterióre vor regulà diversele modalităţĭ.

* * *

Şi anul acesta ministerul de domeniĭ va distribuì în mod gratuit seminţe de gândacĭ de mătase la crescĕtoriĭ din ţară. Odată cu seminţele, li se vor trimite crescĕtorilor şi instrucţiunĭ pentru crescerea gândacilor de mătase.

Asemenea a luat disposiţiunea să împartă gratuit agricultorilor bacilĭ aĭ tifosuluĭ şórecilor, pentru distrugerea şórecilor de câmp, carĭ pe alocurea sunt în numĕr fórte mare. Cultivatoriĭ vor trebuì să adreseze cererile pentru bacilĭ ca şi pentru seminţe de gândacĭ, ministeruluĭ de domeniĭ.

* * *

De sĕrbătorile Pascelor, între 7 şi 29 Aprilie curent, se vor da permisiĭ soldaţilor.

Lotăria Şcóleĭ Italiene din Bucurescĭ. — Lista oficială.

Prima tragere, de la 26 Fevruarie

No. 17964 a câştigat 5000 leĭ.

No. 53810 a câştigat 2000 leĭ. — No. 56584 a câştigat 1000 leĭ.

Aŭ câştiatg câte 500 leĭ: No. 54640 şi No. 97773.

Aŭ câştigat câte 100 leĭ: N-rele: 138, 23658, 88588, 12547, 44225, 93614 20543, 48967, 94159, 22989.

Aŭ câştigat câte 50 leĭ: N-rele : 664, 3278, 16544, 18582, 19185, 22125, 24296, 38661, 46583, 56197, 61448, 65599, 78755, 89832, 94269.

Aŭ câştigat câte 20 leĭ: N-rele: 2324, 3361, 3675, 5398, 6959, 8050, 8688, 9040, 12742, 13250, 13589, 18567, 18620, 21252, 32835, 33584, 36256, 37148, 38413, 45901, 52761, 55286, 55481, 55542, 55653, 57604, 63737, 64077, 67142, 68344, 69669, 72960, 75509, 78123, 80378, 83066, 83171, 85255, 91452, 95951.

A doua tragere, de la 26 Martie.

No. 113063 a câştigat 10.000 leĭ.
No. 126333 „ 3.000 „
No. 112633 „ 1.000 „

N-rele : 50886 şi 43561 aŭ câştigat câte 500 leĭ.

Aŭ câştigat câte 100 leĭ: N-rele: 26749, 134510, 13661, 108668, 120641.

Aŭ câştigat câte 50 leĭ: N-rele: 141237, 28346, 85594, 13647, 28370, 101940, 30356, 105384, 5617, 141995, 143024, 143375, 110208, 125188, 138463, 8164 128734, 131912, 7704, 57656, 93038, 32752, 37285, 135640, 136240, 35899, 90439, 22125, 55138, 40693, 17555.

Aŭ câştigat câte 20 leĭ: N-rele: 92643, 108910, 138041, 109378, 132210, 149389 21013, 21946, 139595, 106116, 26163, 69225, 130424, 33963. 20438, 58641, 31602 31203, 110886, 119789, 53908, 147173, 25174, 49751, 27528, 18930, 50673, 123767 133349, 144422, 12077, 105702, 142971, 24215, 146531, 13462, 140386, 98526 135044, 56260, 147127, 15857, 61162, 28887, 20693, 50777, 33866, 131864, 136409 134121, 31053, 148621, 49512, 13388, 110266, 60848, 75589, 128436, 115563, 58010, 103335, 71414, 135832, 2404, 119998, 45338, 55055, 126939, 109362.

Monitorul Oficial.

POŞTA REDACŢIEĬ

D-luĭ **St. Alexandrescu**, Rădescĭ, jud. Olt. Trimiteţĭ şi vom vedé.

— D-luĭ **N. I. Gădeiŭ**, Ghermănescĭ Bacăŭ.—Poţĭ să trimiţĭ de-acum cu cerere către minister (direcţia I), însă în manuscris va trebuì să-ţĭ sigilezĭ numele.

— **Păr. I. Georgescu**, Florescĭ, Prahova.—Cu mand. No. 30 v'am achitat pe anul trecut al IV cu chit. No. 5.255.

— **Sim. Gr. Comărzan**, Şegarcea.—Pe anul curent al V-lea sunteţĭ achitat cu chit. 4.210.

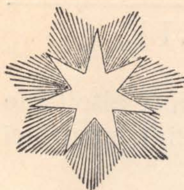
— **Gr. D. Bontea**, Dorohoiŭ.—Adresaţi-vĕ Onor. Adm. Domeniuluĭ Coróneĭ, costă 1 leŭ.

— **C. Grigorescu**, Tomşanĭ-Prahova. — Sunteţĭ achitat pe anul trecut al IV cu chitanţa No. 2.591, datoriţĭ pe anul curent al V-lea.

— **P. Predeanu**, Mischiĭ-Dolj. — S'a primit şi v'am achitat cu chitanţa No. 4.266 pe anul curent al V-lea. Se va publica.

— **I. A. Candiani**, Sadova. — Datoriţĭ pe anul curent al V-lea început la 1 Octomvrie 1901.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucrà pentru întinderea învĕţătureĭ în popor, prin tipărirea şi rĕspândirea de scrierĭ şi publicaţiĭ morale, patriotice şi de folos practic, şi pentru împiedecarea, prin tóte mijlócele legiuite, a rĕspândireĭ de scrierĭ şi publicaţiĭ imorale, saŭ cu tendinţe contrariĭ statuluĭ şi ideiĭ naţionale române.

Cotisaţia este de cel puţin *doĭ leĭ* pe an, iar pentru învĕţătorĭ, preoţĭ ruralĭ şi săţenĭ, de cel puţin *un leŭ* pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întâiŭ an după primirea sa, să facă a se primì în Societate cel puţin alţĭ doĭ membri noĭ.

Cererile de înscriere, însoţite de cotisaţia pe un an, se pot adresa d-luĭ *Petru Gârbovicénu,* strada Sf. Ecaterina, Bucurescĭ.

Comitetul. *Preşedinte,* **Ioan Kainderu,** *membru al Academieĭ Române.— Vice-preşedinte,* **Sava Şomănescu,** *mare proprietar, fost senator.— Admnistrator şi casier delegat,* **Petru Gârboviceanu,** *Administrator al Caseĭ Sf. Bisericĭ Autocefale Ortodoxe Române, director al Şc. Normale a Societăţiĭ pentru învĕţătura poporuluĭ român*; — *Secretar,* **Const. Banu,** *profesor secundar şi inspector şcolar —Membriĭ,* **Spiru C. Haret,** *Ministru, profesor Univers.;* **I. Dimitrescu Procop.,** *senator şi Primar al Capitaleĭ;* **M. Vădescŭ,** *deputat, profesor universitar;* **Cristu S. Negoescu,** *profesor secundar;* **Dim. Cecropid,** *institutor, preşedinte al Societăţiĭ corpuluĭ didactic primar.* — *Censorĭ,* **Const. Alimăneşteanu,** *inginer de mine; Preotul econom* **Const. Ionescu,** *profesor secundar;* **Const. Alexandrescu,** *revisor şcolar.*

Membriĭ înscrişĭ şi cotisaţiunĭ plătite (Urmare).

Ştefănescu I , protoereŭ (Brăila), 2 leĭ; Antoch I. Gh., preot (Berbeci-de-sus), 1 leŭ; Pienescu N., preot (Brăila 2 leĭ; Georgescu M. C., preot (Brăila), 2 leĭ; Bărzonescu Ştefan, preot (Brăila), 2 leĭ; Bărzonescu Mihail, preot (Brăila), 2 leĭ; Vasilescu Voicu, preot (Brăila), 2 leĭ; Ionescu Radu, preot (Brăila), 2 leĭ; Georgescu I. (Bucurescĭ), 3 leĭ; Leviy M. Isac (Bucurescĭ), 2 leĭ; Rosentein Ioseph)Bucurescĭ), 2 leĭ; Ignatie Serian (Bucurescĭ), 2 leĭ; Brinsia J. (Bucurescĭ), 5 leĭ; Demetrian Mihail, prefect (Caracăl), 2 leĭ; Nicolescu P., căpitan (Caracăl), 2 leĭ; Argeşianu I. V. (Caracăl), 2 leĭ; Demetrian I. P. (Caracăl), 2 leĭ; Schiteas Ión (T.-Jiŭ), 2 leĭ; Bijan G. Iancu (T.-Jiŭ), 2 leĭ; Otescu I., profesor (Bucurescĭ), 20 leĭ; Fussea C., mare proprietar (Târgovişte), 10 leĭ; Nicolescu Ión, învĕţător (Amaru-Zlobozia-Ialomiţa), 1 leŭ; Morăreţ Ana învĕţătóre (Amaru-Slobozia-Ialomiţa), 1 leŭ; Glonţ C. (Stolnicĭ-Argeş), 1 leŭ; Glonţ Ióna (Stolnicĭ-Argeş), 1 leŭ; Glonţ Stan (Stolnicĭ-Argeş), 1 leŭ; Vasilescu Elisabeta (Stolnicĭ-Argeş), 1 leŭ; Sturzoiŭ Ión Ión, învĕţ. (Lopătarĭ-Buzĕŭ), 1 leŭ; Vornicelu Gh., învĕţ. (Monăstirea Caşiŭ), 1 leŭ; Popescu Ilie, preot (Mala-Vlaşca), 2 leĭ; Popovicĭ Valeniĭ (Bucurescĭ), 2 leĭ; Mircea N. (Bucurescĭ), 3 leĭ; Christescu C. (Bucuressĭ), 3 leĭ; Rosescu Ión (Bucurescĭ), 5 leĭ; Ianculescu M. (Bucurescĭ), 5 leĭ; Demetrescu C., controlor la C. F. R. (Bucurescĭ), 2 leĭ; Rădulescu Niger (Ministerul Instrucţiuniĭ), 6 leĭ; Ionescu Petre, preot (Gulianca), 1 leŭ; Pitiş Ir. Ión, a-tor (Gulianca), 1 leŭ; Banu T. Petre, învĕţ. (Gulianca), 1 leŭ; Rădăcinénu Gh., învĕţ. (Ticlenĭ-Gorj), 3 leĭ; Micu Gh. (Bârlad), 1 leŭ; Pârvulescu I. (Bârlad), 1 leŭ; Nestorescu V. (Bucurescĭ), 2 leĭ; Alexandrescu C. Maria (Târgovişte), 2 leĭ; Alexandrescu C. Ión (Târgovişte), 1 leŭ.

Numĕrul membrilor înscrişĭ cu începerea anuluĭ al II (1902) al societăţiĭ, e de 536; iar numĕrul banilor încasaţĭ de la aceştia şi de la vechiĭ membriĭ, e de 1091 leĭ şi 70 banĭ.

(Va urma în No. viitor).

Anul al V-lea fiind dejà început încă de la 1 Octomvrie 1901, rugăm pe d-niĭ abonaţĭ să se grăbéscă a ne trimite costul abonamentuluĭ prin mandat postal, care nu costă decât 15 banĭ, avênd şi noĭ cheltuelĭ, destul de marĭ.

Asemenea rugăm pe abonaţiĭ carĭ aŭ cerut revista, făgăduind că vor plătì după primirea câtor-và numere şi n'aŭ plătit încă, să achite, contrariŭ, li se va suspenda trimiterea.

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl, S-sor I. St. Rasidescu, Str. Dómneĭ, 16.— Bucurescĭ.

No. 6.471.